

[Ømann.]

vi også fået kildeskatteloven, og visse ting kan man læse om i både ligningslov og kildeskattelov, det gælder f. eks. lønmodtagerfradraget, og det gælder en række andre emner. Det er svært at få øje på det formålstjenlige i en sådan systematik; det skulle have været muligt ved denne lejlighed at sammenarbejde disse ting. Men hvad værre er: der er ikke rørt ved de uretfærdige særordninger, som der findes masser af i ligningsloven. I § 8 findes en regel om fradrag for udgifter til reklame og rejser i anledning af salg, som man kunne tænke sig at foretage, uanset om der nogen sinde kommer andet end en privat rejse ud af planerne. Denne regel har fungeret som en direkte opfordring til skattemisbrug, det kan finansministeren erkyndige sig om ved at spørge ligningsmyndighederne.

Om den næste bestemmelse, § 8 A, ja, om den er der ført lange forhandlinger i kildeskatteudvalget. Det drejer sig om de skattefrie gaver; der var f. eks. tale om bidrag også til et monument for den jyske hingst. Der var enighed om, at denne regel om gavefradrag var en af de lidet pyntelige gevækster på vort skattesystem, men nu forstår man, at også det radikale parti har forsonet sig med denne regel.

Går man videre til § 14, så støder man på reglerne om forsørgelseskontrakter; efter disse regler kan man hugge toppen af sin indkomst, hvis man sætter et papir op om, at man vil yde en privat understøttelse. Det vil sige, at man får alle skatteydere med på at betale til sådanne understøttelser, der ikke kommer dem det ringeste ved, og som ofte bærer præg af, at hovedformålet er at opnå et skattefradrag.

I samme paragraf ligger gemt problemet om visse menighedsmedlemmers fradrag for ydelser til forskellige trossamfund. Folkekirketidraget kan jo ikke længere trækkes fra, efter at skattefradragets regel er ophævet; derfor er der her et lighedspøblem, som skal løses, men det finder finansministeren åbenbart ikke er særlig påtrængende.

§ 27 om etableringslempelser er der praktisk taget ingen der benytter sig af, men alligevel skal denne bestemmelse stå og fylde op, til trods for at der er vedtaget

andre love, hvorigenennem det smukke formål kunne realiseres.

§ 14 A handler om lejeværdien af parcelhuse. Se, hele denne beskatning er jo ulykkeligvis låst fast gennem boligforliget, men nu sættes lejeværdien altså op til $3\frac{1}{4}$ pct. i henhold til de boligpolitiske aftaler, som det så smukt udtrykkes. Den kommende 14. almindelige vurdering skal ingen indflydelse have på den ejendomsværdi, der skal anvendes, men derimod fremgår det, at det vedligeholdelsesfradrag på 1 pct., som hjemles i samme paragraf, skal beregnes af den kommende højere vurdering, og det er jo en mærkværdig inkonsekvens.

Det var kun et par udpluk af de mange bestemmelser i ligningsloven, som der ikke er rørt ved. Der er mange andre diskutabile bestemmelser, som det ville være naturligt ved denne lejlighed at luge ud, når der skal reformeres og forenkles. Jeg har tidligere sagt, at skattereformen nu synes at være kommet i dårlige hænder, og det foreliggende forslag til ligningslov giver mig ikke anledning til en mildere bedømmelse. De realændringer, der er foreslået, er for det meste konsekvensændringer, og jeg har ikke meget at bemærke til dem. Fradraget i lønindtægt indtjent i Grønland, som er mindre for hustruen end for ægtemanden, tror jeg vi skal se lidt på. At børnetilskud og udetillæg føjes til listen over de skattefrie ydelser, ja, det er jo en følge af allerede foreslåede ændringer, og det samme gælder jo de ændrede regler for bidrag til ægtefælle og børn i tilfælde af samlivs ophør, separation og skilsmisse. At en ægtefælle, som har et barn hos sig, ikke kan trække bidraget fra, forekommer på forhånd rimeligt, når bidraget faktisk ikke længere beskattes.

Jeg forstår godt, at finansministeren for nærværende helst ville være fri for at lovgive nærmere om ligningsorganisation, om beregning af skat og om opkrævning, og at der derfor er ønsket fuldmagter til at gennemføre disse ting, men jeg tror nu nok, det ville være rart i udvalget at få en redegørelse for, hvordan disse sager for tiden står, alle disse sager, som det nu foreslås at give finansministeren meget vidtgående fuldmagter til at anordne.

Se, hvad angår spørgsmålet om klage-